

De af Tiendekommissæren i Medfør af denne Paragraf afsagte Kendelser kunne i Løbet af 4 Uger efter deres Afsigelse af Tiendeejeren indankes for Tiendekommissionen.

§ 9.

Naar Tiendekommissæren fra Tiendeejerne har modtaget Oplysninger om Tienden, skal han, hvis Tienden er konstateret i Henhold til Lov af 23. Januar 1862, foranledige de nævnte Oplysninger sammenholdte med den paa de paagældende Ejendommens Folier i Registrene til Skøde- og Panteprotokollerne i Henhold til bemeldte Lov skete Notering. Saafremt der herved viser sig Uoverensstemmelser, skal Kommissæren søge Aarsagerne hertil oplyste og mulige Fejl berigtigede.

De saaledes tilvejebragte Tiendelister skulle derefter fremlægges til offentligt Eftersyn i 4 Uger paa et for Sognets Beboere bekvemt Sted. Om Fremlæggelsen udsteder Tiendekommissæren foruden i de i § 7 i Slutningen nævnte Tiendender i et eller to af de paa Egnen mest udbredte Blade en Bekendtgørelse, der tillige skal indeholde en Tilkendegivelse om, at der efter Fristens Udløb bliver afholdt et Møde, paa hvilket Tiendeyderne under deres Kravs Fortabelse ville have at fremsætte deres mulige Indsigelser mod Tiendelisternes Rigtighed.

Hvis Tiendekommissæren finder det tvivlsomt, om en paa Tiendelisterne opført Ydelse kan anses som en Tiendebyrde, skal han ved anbefalet Brev henlede Tiendeejers og den paagældende Yders Opmærksomhed herpaa. Endvidere indberetter han Sagen til Landbrugsministeriet, for at dette for Statens Vedkommende kan tage Bestemmelse om, hvorvidt Spørgsmaalet skal afgøres i Overensstemmelse med Forskriften i § 1, 3die Stykke.

Med Hensyn til de i § 24 omhandlede Kirketiender skal Tiendekommissæren endvidere foranledige fastsat Størrelsen af den Kapital, der skal henlægges til Kirkens fremtidige Vedligeholdelse.

§ 10.

Hvis der paa det i § 9 omhandlede Møde ikke fremsættes nogen Indsigelse mod Tiendefortegnelsernes Rigtighed, og der ej heller af Tiendekommissæren paa Landbrugsministeriets Vegne, Tiendeejeren eller vedkommende Yder fremsættes Paastand om, at en paa Tiendefortegnelsen opført Ydelse ikke kan anses for en Tiendebyrde, har Tiendekommissæren at forsyne Fortegnelserne med Paategning om deres Retsgyldighed.

Saaframt der derimod paa Mødet fremsættes Indsigelser af foranførte Art, eller saafremt Tiendeyderen gør Paastand paa, at der i Henhold til Forordning ang. Tiendevæsenet i Danmark af 8. Januar 1810 § 30 tilkommer ham Afslag i Tiendeydelsen af nogen der anført Grund, skal Tiendekommissæren søge at mægle Forlig mellem Afgiftsejeren og vedkommende Yder. Opnaas der Forlig, bliver dette at forelægge Landbrugsministeren til Godkendelse. Opnaas Forlig ikke, eller bliver dette ikke godkendt af Landbrugsministeren, afgør Tiendekommissæren Sagen ved Kendelse. Kendelsen kan inden 4 Uger efter dens Afsigelse indankes for Tiendekommissionen.

Naar de fremsatte Indsigelser ikke ere blevne afgjorte ved Forlig, har Tiendekommissæren at forsyne Fortegnelsen med Bemærkning om, at de omtvistede Tiendeverdier ikke ere anerkendte, med nærmere Oplysning om Grunden hertil, me-